

Malý Ježíš v chrámě

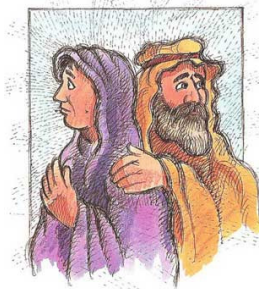
KDYŽ BYL JEŽÍŠ DÍTĚ...

Marie, její manžel Josef a malý Ježíš museli nějakou dobu zůstat v Egyptě, protože v Izraeli jim hrozilo nebezpečí. Král Herodes se bál o svůj trůn, a kdyby mohl, tak by Ježíše zabil.

Po nějaké době však zlý král zemřel a Boží anděl poradil Josefovi, že je čas vrátit se domů. A tak se celá rodina vydala na cestu. Usadili se ve městě jménem Nazaret. Proto se Pánu Ježíši často říká „Nazaretský“.

Ježíšův tatínek Josef byl tesař. Vyráběl ze dřeva různé užitečné věci: stoly, dveře nebo třeba židle. Ježíš se to od něj učil a byl velmi šikovný. Jeho rodiče si mysleli, že z něj bude tesař, jako Josef. Ale Ježíš měl ve svém srdci jednu větší lásku—svého nebeského Otce. Už jako dítě se učil příběhy z Bible a Boha velmi miloval.

Jednoho roku, to bylo Ježíši dvanáct let, se celá rodina vydala do Jeruzaléma na oslavu Velikonoc. V těch dobách tam cestovalo mnoho lidí. Když oslavy skončily, Josef a Marie se vraceli domů. Mysleli si, že Ježíš je s nimi, ale po nějaké době zjistili, že asi zůstal v Jeruzalémě. Vrátili se a hledali ho celé tři dny. Moc se o něj báli. Až ho objevili v chrámě. Ježíš si tam povídal s učiteli a znalci Bible. Všichni byli překvapeni, jak moudře chlapec o Bibli mluví.

Ježíšova maminka Marie se trochu zlobila. Ale on jí svoje zmizení vysvětlil. „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že musím být v domě svého Otce?“ Ježíš dobře věděl, že nejdůležitější věcí na celém světě, je poznat dobře Boha—nebeského Otce a dělat to, co se Jemu líbí.

